

Monitörden Yansıyanlar

Levent Daşkıran

Büyük Sorunlara Küçük Çözümler

Birilerinin oturup olasılıkla kısa bir süre içinde yazdığı bilgisayar kodlarını, ne yazık ki o kadar kısa sürede telafi edilemeyecek zararlara yol açtığını birkaç ayda bir görmek pek acı... Bunu bana söyleten, geçtiğimiz haftalarda en az 3 yakın tanıdığımın bilgisayarını neredeyse kullanılmaz hale getiren ve bir başka editör arkadaşın birkaç yıllık arşivini ciddi anlamda tehlikeye atan yeni bir bilgisayar virüsü salgını. Bu seferki kahramanımızın adı I-Worm.Klez serisi ve bu serinin özellikle H harfiyle simgelenen varyantı.

Klez.H, şimdiye dek bu köşede bahsettiğimiz dişi virüslerin hiçbirine pabuç bırakmayacak kadar arsız bir yayılma yöntemi izliyor, hatta büyük ihtimalle bu yazıyı okuyan bazı okuyucuların da canı, bu virüsten ötürü fena yanmıştır. Ancak bu defa Klez.H'nin bilgisayar sistemlerinde neden olduğu enfeksiyonun özelliklerinden, yayılma şeklinden ve hızından, girdiği sistemde kurulu ve aktif bulunduğu antivirüs programları kullanılmaz hale getirmesinden pek bahsetmeyeceğim. Çünkü bu virüsü temizlemek zorunda kaldığımız sistemlerin bazılarında zaten güncel antivirüs programları yüklüydü ve arka planda çalışıyordu. O halde nasıl oldu da Klez.H virüsü bu korumayı aşmayı ve sistemlerin gardını düşürmeyi başardı?

Bu sorunun cevabı, her zaman olduğu gibi virüs programcılarının kendilerine karşı mücadele edenlerden daima bir adım önde olmalarında yatıyor. Klez.H virüsü çıktığı zaman dört bir koldan o kadar hızlı bir yayılma stratejisi uyguladı ki, birçok antivirüs üreticisi, virüs tanıma dosyalarını bu virüsü de içine alacak biçimde güncellemeye fırsat bulamadan ve kullanıcılarına ulaştıramadan virüs zaten birçok bilgisayara bulaşmıştı. Girdiği sistemde ilk olarak, kurulu antivirüs programlarını kullanılmaz hale getiren Klez.H, enfeksiyona zamansız yakalanan bilgisayar kullanıcılarını da zor bir açmazla soktu: Bu virüsten kurtulmak için virüs tanımları güncellenmiş bir antivirüs yazılımına ihtiyaç var, ancak virüs sisteme girdiği anda mevcut antivirüs yazılımını bozuyor ve yeniden kurulmalarına da izin vermiyor. Hadi bakalım, şimdi ne olacak?

Neyse ki çoğu popüler antivirüs üreticisi firma, çabuk yayılan ve kullanıcılarını hazırlıksız yakalayan bu tarz tehditleri ortadan kaldırmak için küçük ve spesifik antivirüs araçları hazırlayıp ücretsiz dağıtma yoluna gidiyorlar. Genellikle tek bir dosyadan oluşan bu araçlar, gerekirse DOS altından bir diskette çalıştırılabildiklerinden ve antivirüs yazılımı karakteri taşımadıklarından, virüsün oluşturduğu savunma bariyerini kolayca aşabiliyorlar. Ancak bu araçlar komple antivirüs paketleri gibi 60.000'den fazla virüsü bir arada tanıyabilme yeteneğine sahip değiller; onun yerine genellikle bir tek virüsü ve

Symantec'in Web sitesinde şimdiye dek yazılmış spesifik antivirüs araçlarının derli toplu bir listesine erişebilirsiniz.

alt varyantlarını temizlemekle yetiniyorlar.

Sonuçta bugün veya gelecekte, benzer bir geniş çaplı virüs salgınının, sizin bilgisayarınızı da etkilediğinden kuşulanır ve içine düştüğünüz durumda çaresiz kaldığınızı hissederseniz, ilk aşamada antivirüs yazılımlarının sitelerini kontrol ederek böyle bir spesifik aracın hazırlanıp hazırlanmamış olduğuna bakmanız faydalı olacaktır. Örneğin Kaspersky firmasına ait ve I-Worm.Klez ailesine özgü clrav.com aracını indirmek için <http://www.virus-list.com/eng/viruslist.asp?id=4292&key=00001000130000100110> adresini ziyaret edebilirsiniz. Ayrıca <http://securityresponse.symantec.com/avcenter/tools.list.html> adresinde de, Norton AntiVirus yazılımının üreticisi Symantec tarafından şimdiye dek çıkarılmış ve muhtemelen gelecekte çıkacak olan spesifik antivirüs araçlarının tam bir listesi mevcut; aklınızda bulunsun.

Paint'ten Sıkılanlara Pixia

Bilgisayarlar günlük hayatta türlü türlü amaçlar için kullanılıyorlar ve bu amaçların en önde gelenlerinden biri de görüntü işleme. İlgi ve ihtiyaç çok olunca da ortalık irili ufaklı görüntü işleme programlarından geçmiyor. Fakat bunların arasında birkaç tanesi var ki, sahip oldukları yetenek ve işlevlere, ücretsiz dağıtılıyor oluşlarını da eklerseniz, insan gerçekten şaşıyor.

İşte Pixia da bunlardan biri. Japon Isao Maruoka'nın 1998'de başlattığı ve İngilizce sitesine <http://www.ab.wakwak.com/~knight/> adresinden ulaşabileceğiniz bu yazılım gün geçtikçe kullanıcılar tarafından öylesine sahiplenilmiş ki; sonuçta ortaya sadece mükemmel bir çizim programı değil, aynı zamanda kullanım tekniklerinden tutun da program içinde kullanabileceğiniz özel görüntü filtrelerine kadar son derece geniş bir kaynak ortaya çıkmış. Pixia'nın sahip olduğu yetenekler, bedava bir yazılımın size sunabilecekleri konusundaki olası fikirlerinizin bir hayli ötesinde.

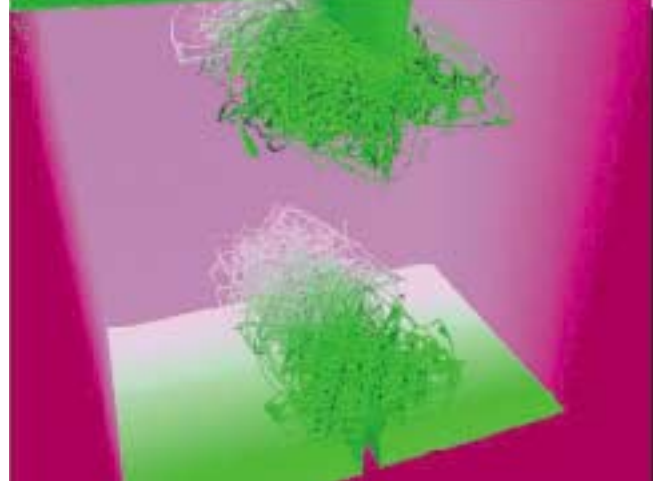
Programın <http://www.ab.wakwak.com/~knight/> adresindeki İngilizce sürümüne ait Web sitesinde, programın kendisi yanında ayrıca yardım dosyaları, kullanıcılar tarafından gelen püf noktaları, çeşitli filtreler ve adım adım efekt uygulamaları gibi bir çok ilgi çekici şey de sizi bekliyor. Yani para ödemediğiniz halde satış sonrası destek bile alıyorsunuz. E insan daha ne ister?

Süper Bilgisayarlardan Kırılma Simülasyonu

IBM firması, yaptığı ilginç araştırmalarla sık sık bu köşeye konuk oluyor ve böyle giderse daha da çok konuk ederiz gibime geliyor. IBM'in ağımıza takılan son araştırması ise süperbilgisayarlar yardımıyla yaptıkları kırılma simülasyonları. Olay özetle şu: IBM araştırmacıları, bir nesnenin nasıl kırıldığını ve bu işte etkisi olan faktörleri görebilmek için ACSI White adlı süperbilgisayarı kullanarak 1 milyardan fazla atom barındıran ve her kenarı 1008 atom genişliğinde bir küp modeli oluşturuyorlar. Daha sonra bu küpün karşılıklı alt üst yüzlerine 90 atom derinliğinde iki yarık yerleştirerek, modele sağdan sola doğru %4 genişlemesine neden olacak derecede bir çekme kuvveti uyguluyorlar. Atomların bu strese nasıl tepki gösterdiklerini anlamak için, üzerindeki potansiyel enerjiyi normal biçimde taşıyabilen atomları gizleyerek, sadece deforme olan bölgedeki atomları gösteren bir görünüme geçiyorlar. Böylelikle ideal bir kristaldeki kırılma olayının gözle görülebildiği gibi bir model ortaya çıkıyor. Tabii bu olayın aşamalarını güzelce görüntülemeyi, hatta video olarak hazırlamayı da ihmal etmiyorlar.

IBM yetkilileri, bu araştırmalar sonucunda elde edilen bilgilerin bir madenin dayanıklılığını ve esnekliğini sağlayan mekanizmaların daha iyi anlaşılmasında, hatta istenen amaca uygun özelliklere sahip malzemelerin planlanmasında faydalı olacağını altını çiziyorlar. IBM'in San Jose'deki Almaden Araştırma Merkezi'nde projeyi koordine eden araştırmacı Farid F. Abraham, mimaride ve endüstride kullanılan malzemelerin ani ve beklenmedik kırılmalarının, uçak mimarisi ve deprem gibi senaryolarda oldukça ağır sonuçlara yol açabileceğini belirtiyor ve bu malzemelerin kırılma özelliklerini anlamının önemli olduğunu vurguluyor.

IBM'in ACSI White süperbilgisayarı tarafından oluşturulan küpün kırılmaya başladığı anlar.

IBM tarafından gerçekleştirilen bu araştırmayla ilgili çok daha ayrıntılı bilgiye ve videolar da dahil olmak üzere her türlü görüntüye http://www.research.ibm.com/resources/news/20020429_fracture_simulation.shtml adresinden ulaşabilirsiniz.

250 Gramlık Dev

Geçtiğimiz ay Microsoft'un WinHEC 2002 konferansı, OQO adlı firmanın yenilikçi bilgisayar tasarımının ilk ortaya çıkışına sahne oldu. Daha önce Apple masaüstü ve IBM dizüstü bilgisayarların tasarımında görev almış olan OQO ekibinin yarattığı bu yeni cihaz, yaklaşık 10 santim eninde, 7,5 santim boyunda, 2 santim kalınlığında ve 250 gram ağırlığında olmasına rağmen, Microsoft'un Windows XP işletim sistemiyle çalışabilecek kadar güçlü bir donanım profiline sahip. 4 inç Synaptics renkli VGA dokunmatik ekran, 1GHz hızına kadar Transmeta Crusoe mikroişlemci, 256 MB ana bellek, 10 GB sabit disk, 1394 FireWire, USB ve ses bağlantıları, 802,11 b ve Bluetooth kablosuz iletişim özelliği, cihazın standart donanım profiline dahil. Bu donanım bileşenlerinden bazıları açıkçası

benim şu anda bu yazıyı yazmakta olduğum masaüstü bilgisayarına nal toplayacak kadar iyi.

OQO yetkilileri, bu yeni ürünle cep telefonlarının telekomünikasyonda gerçekleştirdikleri boyut atlamasının bir benzerini, kişisel bilgisayarda gerçekleştirmeyi umuyorlar. Dokunmatik ekranlarla çalışmaktan pek hoşlanmayanların ise, neredeyse gömlek üst cebine sığacak boyutlardaki cihazı özel bağlantılar ve aksesuarlar sayesinde, birkaç kısa hareketle dizüstü veya masaüstü bilgisayara da dönüştürebilecekleri belirtiliyor. Ürünün tahmini piyasaya çıkış tarihi 2002'nin ikinci yarısı; yani şurada fazla da bir şey kalmadı.

Ancak benim asıl merak ettiğim, Universal Display tarafından geliştirilen FOLED teknolojinin getireceği kıvrılabilir ekran modelinin, bu cihazları nasıl değiştireceği (<http://www.universaldisplay.com/foled.php>). Çok yakın bir gelecekte dolmakaleminiz, kıvrılarak çıkan dahili ekrana sahip bir kişisel bilgisayar haline gelebilir, hazırlıklı olmak lazım.